

Menys lamentacions i més pregària!

Romà Casanova, bisbe de Vic

La Quaresma ens palesa que hem de pregar més. Un dels pilars de les pràctiques quaresmals és la pregària. De fet, la pregària dóna sentit al dejuni i a l'abstinència amb l'al·moina. La pregària té relació directa amb la fe. El qui té fe pot pregar; però també hem de saber —i així ho experimentem tantes vegades!— que és la pregària la que ens ajuda a mantenir ben viva la fe.

Pot ser que alguna vegada hàgim caigut en el parany de les lamentacions: «Per què hi ha menys fe entre nosaltres? Com és que els joves i els no tan joves són ben pocs en les nostres celebracions i activitats?» I amb el jovent no sabem pas què fer. És bo de constatar la realitat, però no és bo de lamentar-nos. Hem de posar sempre esperança: Déu no abandona mai el seu poble. El Senyor és a prop del cor de tota persona. Déu és viu i és capaç de tocar amb la seva gràcia el més íntim de cadascú. La victòria de Crist és la victòria de la humanitat. El mal no té pas la darrera paraula. Per això mateix, perquè hem de viure amb esperança, hem de créixer en pregària. Hi ha poca fe perquè hi ha poca pregària. Si hi hagués més pregària hi hauria més fe.

Hem de fer amb sinceritat examen de la nostra vida de pregària. Penso que n'hi ha prou amb la sola assistència a la missa dominical? Cerco temps de pregària cada dia? Faig pregària d'intercessió? La Paraula de Déu té espai en la nostra quotidianitat? Obro amb fe cada dia la Bíblia amb el desig d'escoltar què em diu el Senyor? En la nostra vida parroquial, de moviments, d'associacions, fem lectura i escolta de l'Escriptura? La pregària del rosari, oració dels pobres, ocupa un lloc en la vida diària i en la nostra parròquia?

Si els qui creiem en Jesús, en aquest temps de descrença, no preguem de debò, no subsistirem pas. L'experi-

ència de la gent senzilla de les nostres parròquies mostra com han mantingut la fe que havien rebut dels seus pares en el si de l'Església de Crist. Ells ens ensenyen la importància de la pregària humil, però plena de fe i d'humilitat. Aprenguem, doncs, a lamentar-nos menys i a pregar més.

Cerco temps de pregària cada dia?

La pregària és un desitjar Déu, deixant que ell mateix, pel seu Esperit, posi les seves paraules en nosaltres: *Nosaltres no sabem què hem de demanar per a pregar com cal, però l'Esperit intercedeix a favor nostre amb gemecs que no es poden expressar.* Pregar és desitjar que la voluntat del nostre Pare es compleixi en nosaltres i en totes les seves criatures.

